

Місця, які Варто Відвідати у Валенсії

Пішохідну екскурсію можна почати від Торрес-де-Серранос, звідти пройти вулицею calle del Conde (Comte) de Trènor до calle del Salvador, а потім до calle Viciana, де є невеличка площа. Кармен жила у будинку під номером 8. Поруч з її помешканням знаходяться: вулиця calle Trinitarios, церква Спасителя і факультет богослов'я. Також неподалік: базиліка Діви Марії де-лос-Десампарадос, площа Пласа-де-ла-Вірхен, Кафедральний собор Валенсії (де знаходиться каплиця Святої Чаші Господньої Вечері і могила отця Марселіно Олачеа), Архієпископський палац, де жив Марселіно Олачеа і статуя встановлена на його честь в 1978 році.

1. Вулиця Calle Viciana 8

Будинок місіонерок був присвячений святому Йосифу. Заснований у 1947 році. Сестри-місіонерки жили в ньому до 1971 року. Кармен жила у Валенсії з жовтня 1956 по жовтень 1960 року.

2. Церква Спасителя

У цій церкві молилася Кармен, де, серед іншого, вирізняється її Христос, розташований на головному вівтарі. За переказами, він з'явився у Валенсії 9 листопада 1250 року, піднявшись проти течії по річці Турія.

3. Богословський факультет

На вулиці calle Trinitarios 3, на тій самій вулиці, що і церква Спасителя. Саме тут вона відвідувала заняття в Інституті *Sedes Sapientiae*, який був факультетом філософії, догматики і моралі – філією Інституту *Regina Mundi* в Римі.

Про ці навчання вона розповідала: «Коли я вивчала тут богослов'я, [о. Марселіно Олачеа] запропонував, щоб жінки, монахині і всі бажаючі могли вивчати всі ті ж богослов'я, які знають священники, і він призначив найкращих викладачів у всьому: для богослов'я він призначив отця Саурса, домініканця, який був одним з найкращих в Іспанії і був на Соборі; для духовності – отця Ламераса, ще одного фантастичного і святого домініканця».

4. Базиліка Діви Марії де-лос-Десампарадос Неодноразово вона відвідувала базиліку Діви Марії де-лос-Десампарадос (храмове свято: друга субота травня). Одного разу вона записала у своєму щоденнику: «Dulcísima Mater desertorum, desertorum, desertorum. Ти, лише ти, Ти одна, Найсолодша, Найсолодша Mater desertorum прихистиш мене у своїй розсудливості, найпотаємнішій, Найсолодша. Прихисти мене в очікуванні Святого Духа. Говорити у мовчанні із твоєю «найсолодшою» благодаттю» (субота 9 травня 1959 р.).

Mater desertorum означає Мати де-лос-Десампарадос («Мати покинутих»). У 1923 році, невдовзі після Папської коронації, Валенсійська дієцезія отримала дозвіл на включення прохання «Mater Desertorum» до Лоретанської Літанії, яка читається в Розарії після прохання Mater Boni Consilii (Мати доброї поради).

5. Кафедральний Собор

Вона неодноразово відвідувала кафедрал. Крім відвідування Святої Чаші Вечері в каплиці собору, ви можете відвідати могилу о. Марселіно Олачеа, який мав дуже близькі стосунки з Кармен.

6. Палац архієпископа

На площі Пласа-дель-Палау є статуя, встановлена на знак подяки отцю Марселіно Олачеа прямо перед палацом архієпископа, куди Кармен часто навідувалася, щоб відвідати отця Марселіно і його секретаря, отця Хоакіна Местре, з якими вона мала тісну дружбу.

7. Інші місця в Валенсії

Картузійанський монастир Porta Coeli, куди Кармен поїхала на екскурсію з Місіонерками в червні 1958 року. **Алкалалі**, містечко в провінції Аліканте, що належить до дієцезії Валенсії, де народився отець Хоакін Местре, секретар отця Марселіно. Місіонерки поїхали туди на екскурсію разом з отцем Марселіно. У січні 1960 року вони відвідали скити **Ла-Вірхен-дель-Кальваріо** і **Сан-Хуан-де-Москера-де-Алкалалі**. Вони також були у **Кабо-де-ла-Нао** в липні 1958 року, в **Ла-Поблета** в липні 1959 року, обидва місця неподалік від Алькалалі. Вони також їздили на екскурсії до **Шатіва** (Хатіва) і **Баньєрес**, до **Пеньон-де-Іфач**. Саме в **Шабії** або **Хевеа** (Аліканте) Кіко і Кармен відсвяткують Великдень 1968 року в церкві у формі човна під назвою «Nuestra Señora de Loreto» («Діва Марія з Лорето»).

Кармен біля підніжжя статуї Отця Марселіно на площі Пласа-дель-Палау, навпроти Архієпископського палацу і поруч з Кафедральним собором Валенсії. Фотографія була зроблена з нагоди її візиту до Валенсії на 5-ту Всесвітню зустріч сімей у липні 2006 року.

КАРМЕН ЕРНАНДЕС у Валенсії

Кармен хотіла відповісти на заклик, який Господь звернув до неї ще з дитинства. Маючи за орієнтир святого Франциска Ксаверія і бажаючи йти на місію, вона зробила кілька невдалих спроб вступити до Згромадження Ісуса і Марії в Мадриді.

У віці 23 років, після вивчення хімії, вона поїхала в Хав'єр (Наварра), щоб приєднатися до місіонерського інституту Місіонерок Христа Ісуса, заснованого о. Мойсесом Доменсаїном SJ, матір'ю Каміно і двома іншими товаришками, і підтриманого о. Марселіно Олачеа, архієпископом Памплони, а пізніше Валенсії. Після новіціату і тимчасових обітів в 1956 році Кармен пішла вивчати богослов'я в *Sedes Sapientiae* у Валенсії, «науку смирення і любові», як вона сама говорила. Кармен жила у Валенсії з жовтня 1956 по жовтень 1960 року.

Сестри-місіонерки відкрили будинок у Валенсії незабаром після переїзду о. Марселіно з Памплони до Валенсії.

Протягом 1956-1957 навчального року Кармен була відповідальною за будинок сестер-місіонерок на вулиці calle Viciana № 8, виконуючи скромну роботу по господарству та прасуючи простирадла.

Шабія (Хавеа). Врожай. Рік 1958

Після «Ріади» (затоплення Валенсії) у 1957 році вона вступила до університету і почала вивчати богослов'я. Незабаром Кармен почала вирізнятися дивовижним, спонтанним і живим способом спілкування з о. Марселіно. Про це свідчать несподівані візити Кармен до Архієпископського палацу разом зі своєю сусідкою по кімнаті Анхелес Саґріста, яка згадує:

«Ми, як і Кармен, коли звільнялися з уроків, часто ходили до палацу, прокрадалися туди, а потім, коли священник мав всі ці візити і проблеми, ми йшли до о. Хоакіна, секретаря о. Марселіно, і о. Хоакін казав: «Зачекайте, зачекайте», – і повідомляв отця, що в нього будуть співбесіди; тоді ми йшли до отця, і врешті-решт ми піднімали йому настрій, з тими проблемами, які він мав, він давав нам своє благословення, ми добре сміялися з ним, і все. І так ми робили багато-багато днів».

Кармен зростатиме в пошані до дона Марселіна. «Мій Ісусе, поруч зі святим», – напише вона, перебуваючи у Валенсії.

Кармен напише 41 лист (включаючи різдвяні привітання) отцю Марселіно. А о. Марселіно, в свою чергу, напише 17 листів Кармен.

Поновлення тимчасових обітів Кармен відбулося у Валенсії 3 жовтня 1959 року.

Кармен закінчила богословські студії у Валенсії і була удостоєна нагороди поїхати поїздом до Риму з делегацією Валенсійської єпархії на канонізацію архієпископа блаженного Хуана де Рібери разом з іншою сестрою 12 червня 1960 року.

Напише дисертацію на тему «Необхідність молитви за Пієм XII», отримавши відзнаку *Summa cum Laude* 1 жовтня 1960 року.

Після закінчення навчання в 1960 році Кармен відчула потребу в тому, щоб усі формаційні зусилля Сестер Місіонерок були спрямовані на людей СЬОГОДЕННЯ. І вона використала весь свій богословський, філософський, історичний і науковий арсенал, щоб переконати деяких сестер Інституту в необхідності оновлення. Собор ще не розпочався. Але вона напилася з дуже хороших вчителів в Інституті *Sedes Sapientiae*. Коли вона зустріла о. Фарнеса в Барселоні в 1962 році, вона ще більше усвідомила потребу в оновленні, а ще більше, коли ознайомила з Догматичними конституціями Другого Ватиканського Собору. Вона скаже: «Тут, у Валенсії, я отримала величезні благодаті, які, сподіваюся, будуть помножені для вас». «Я об'їздила все узбережжя, Пеньон-де-Іфач, все. Валенсія чудова, вражаюча, географічно величезна».

Коли Кармен повернеться до Валенсії, де у неї є подруга колишня місіонерка Ампаро Льїнарес, вона захоче лише піти і подивитися, чи стоїть перед архієпископським палацом пам'ятник о. Марселіно Олачеа.

О. Марселіно з Кармен Ернандес та Анхелес Саґріста Родо. *La Poblea* 3-7-59.